

ЗА АВТОРИТЕ

Александър Маринов е доктор по социология, професор в катедра Публична администрация на Софийски Университет „Св. Кл. Охридски“. Водещи области на научен интерес: административни реформи, оценка и управление на изпълнението, административен елит. Основни публикации: „Между еволюцията и социалното инженерство (Теория и практика на административните реформи)” (2016); Административният елит на XXI век (2010); Обществени елити и лидерство в страните в преход (2004).

Милена Стефанова е магистър по социология и доктор по политология на Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Преподава местно самоуправление, сравнително местно самоуправление, сравнителна европейска публична администрация в специалност „Публична администрация“. Заместник-декан на Философския факултет (2007–2011) заместник-ректор на СУ „Св. Климент Охридски“ (2011–2015). Изследователските ѝ интереси и публикации са насочени към сферата на местната власт и самоуправлението в общините, процесите на децентрализация на държавното управление. Специализирала е в университети в Нидерландия и Ирландия. Като експерт участва в оценки на практики в различни общини. Била е общински съветник в Столичен общински съвет (2003–2007) и председател на Комисията по нормативна уредба и местно самоуправление. Член е на Комисията по връчване на етикета за иновации и добро управление на общинско ниво към Министерство на регионалното развитие и благоустройството и на Българската асоциация за политически науки.

Тодор Танев е професор във Философски факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, доктор на политологическите науки. Член на академичния състав на катедра „Публична администрация“, един от нейните основатели и ръководители (1997). Преди това е сред основателите и ръководител на катедра „Политология“ и член на деканското ръководство на ФФ. Преподавател е в различни специалности на СУ, Американския университет в България, Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“, Нов български университет и Варненския свободен университет. Специализирал и преподавал е многократно в САЩ, а също и в Германия, Нидерландия, Италия, Швеция и Русия. Автор е на 7 монографии и множество статии. Изследователските му интереси са в областите на политическата култура, стратегическото управление в публичната сфера и доброто управление. Участвал е в ръководството на NISPAcee, Институт по публична администрация, Съвети към Висшата атестационна комисия, списанието „Публични политики.bg“. Като политолог заема няколко политически позиции: съосновател и ръководител на първия граждански съвет към политическа формация у нас, министър на образованието и науката (2014–2016) и съветник към Политическия кабинет на министър-председателя в Министерския съвет (2016–2017).

Елена Калфова е главен асистент в катедра „Публична администрация“ на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, доктор по политически науки. Специализирала е в Университета на Маастрихт, Нидерландия. Изследователските ѝ интереси са насочени в сферата на местното и регионалното управление, регионалната политика, оценката на въздействието на политиките и регулациите. Работила е за институциите на държавната и

местната власт и има значителен опит като косултант. Участвала е в управлението, подготовката и изпълнението на множество научни и приложни проекти за изработване и оценка на политики, стратегически документи, оценка на административен капацитет, оценка на въздействието и др. в сферата на местното самоуправление, пазара на труда, научната и образователната политика, развитието на управленски и административен капацитет на местно и централно ниво, оценка на въздействието. Има опит в международни проекти и инициативи за обмен на образователни практики и развитие на висшето образование. Член на Българската асоциация по политически науки, член на Междуведомствена експертна работна група за актуализиране на „Ръководство за извършване на оценка на въздействието на законодателството в Република България“ към Администрация на Министерски съвет (2014), зам.- член на Комисията по връчване на етикета за иновации и добро управление на общинско ниво към Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

Симеон Петров е доктор по политология (публична администрация), главен асистент в Катедра „Публична администрация“ на СУ „Св. Климент Охридски“. Специализирал е счетоводство, европейска интеграция и международни отношения. Води лекционни курсове и семинарни занятия по Теория на управлението, Формиране и осъществяване на публичните политики, Методи и техники за анализ на публичните политики, Социална политика, Управление на проекти в областта на заетостта и социалното включване и др. Защитил е дисертационен труд на тема „Промяната на публичните политики. Европейска политика на заетост“. Има трайни интереси в областта на науката за публичните политики и политиките на пазара на труда. Член на Българска асоциация по политически науки и редакционната колегия на списание Публични политики.bg.

Татяна Томова е доцент по публични политики в Софийския университет. Завършила е специалност „Социология“ в същия университет. Работила е като изследовател в областта на политическите институции и отношения. Докторската ѝ дисертация е в областта на сравнителните социални политики. Има 20-годишен опит в преподаването на публични и социални политики, вкл. на изработването на политики в Европейския съюз. Специализирала е в CEVROF и в Institut d'Etude politique, Париж, Франция. Автор е на четири монографии, две от които са посветени на практиките на социалната политика, а другите две – на теорията и методите за изработване на публичните политики. Има богат опит като консултант. Работила е за институциите на държавната и местната власт в България. Основните ѝ компетенции са в областта на анализа и изследването на публичните и социалните политики с акцент върху социалното осигуряване, защитата и създаването на заетост, здравеопазването, ромската политика.

Атанас Ждребев е докторант в катедра „Политология“ към Философския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“ по професионално направление „Политически науки (Съвременна българска политика)“. Докторантът е завършил магистърска програма „Политически мениджмънт“. Автор е на сборника от статии „Разпадането на политическата система в България“ (2011), както и на научните публикации: „Симеон Саксбургготски и българската политическа система“ (2004), „Взаимодействието между партии и институции в политическата система на Княжество България (1879-1883)“ (2007), „Границите на свободата в политическата теория на XVIII в.“ (2014), „Българският академичен дебат за популизма“ (2016).